

AD CANTICA EVANGELII

Mediatio solemnis.

Hic notatur tantum prima pars versiculorum, cum secunda pars semper in tono psalmodiæ cantetur.

1° Clausulæ unius accentus, cum tribus neumis præparationis, et superveniente anticipata.

*Modi I et VI.**Canticum Magnificat.*

MA-GNI-FICAT.					
Et ex-sultávit	spí-	ri-	tus	me-	us.
Qui-a respéxit humilitátem	an-	cíl-	læ	su-	æ.
Qui-a fecit mihi	ma-	gna	qui	pótens	est.
Et mi-ericórdia ejus a progéni-	e	in	pro-	gé-ni-	es.
Fe-cit poténtiam in	brá-	chi-	o	su-	o.
De-pó-suit pot-	én-	tes	de	se-	de.
E-su-riéntes	im-plé-	vit	bo-	nis.	
Sus-cé-pit Israel	pú-	rum	su-	um.	
Sic-ut locútus est	ad	pa-	tres	no-	stros.
Gló-ri-a	Pa-	tri,	et	Fí-li-	o.
Sic-ut erat in principio,	et	nunc,	et	sem-	per.

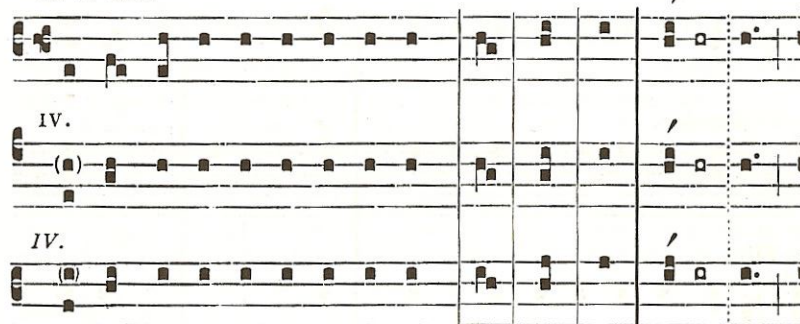
Canticum Benedictus.

BE-NE-DICTUS Dómi-	nus	De-	us	Is-ra-	el.
Et e-réxit cornu	sa-	lú-	tis	no-	bis.
Sic-ut locútus est	per	os	san-	ctó-	rum.
Salú-tem ex in-	i-	mí-	cis	no-	stris.
Ad fa-ciéndam misericórdiam cum	pá-	tri-	bus	no-	stris.
Jus-ju-rándum quod jurávit ad Abra-	ham	pa-	trem	no-	strum.
Ut si-ne timóre de... nostró-	rum	li-	be-	rá-	ti.
In san-ctitáte et justí-	a	co-	ram	i-	psó.
Et tu, puer, prophéta Altís-	si-	mi	vo-	cá-be-	ris.
Ad dan-dam sciéntiam salú-	tis	ple-	bi	e-	jus.
Per ví-scera misericórdi-	æ	De-	i	no-	stri.
Il-lu-mináre his qui... et in um-	bra	mor-	tis	se-	dent.

2° Clausulæ unius accentus, cum tribus neumis præparationis.

Modi II, IV, V, VIII.

II. V. VIII.

Canticum Magnificat.

MA-GNI-FICAT.					
Et ex-sultávit	spí-	ri-	tus	me-	us.
Qui-a respéxit humilitátem	an-	cíl-	læ	su-	æ.
Qui-a fecit mihi	ma-	gna	qui	pótens	est.
Et mi-ericórdia ejus a progéni-	e	in	pro-	gé-ni-	es.
Fe-cit poténtiam in	brá-	chi-	o	su-	o.
De-pó-suit pot-	én-	tes	de	se-	de.
E-su-riéntes	im-plé-	vit	bo-	nis.	
Sus-cé-pit Israel	pú-	rum	su-	um.	
Sic-ut locútus est	ad	pa-	tres	no-	stros.
Gló-ri-a	Pa-	tri,	et	Fí-li-	o.
Sic-ut erat in principio,	et	nunc,	et	sem-	per.

Canticum Benedictus.

BE-NE-DICTUS Dómi-	nus	De-	us	Is-ra-	el.
Et e-réxit cornu	sa-	lú-	tis	no-	bis.
Sic-ut locútus est	per	os	san-	ctó-	rum.
Salú-tem ex in-	i-	mí-	cis	no-	stris.
Ad fa-ciéndam misericórdiam cum	pá-	tri-	bus	no-	stris.
Jus-ju-rándum quod jurávit ad Abra-	ham	pa-	trem	no-	strum.
Ut si-ne timóre, de manu... nostró-	rum	li-	be-	rá-	ti.
In san-ctitáte et justí-	a	co-	ram	i-	psó.
Et tu, puer, prophéta Altís-	si-	mi	vo-	cá-be-	ris.
Ad dan-dam sciéntiam salú-	tis	ple-	bi	e-	jus.
Per ví-scera misericórdi-	æ	De-	i	no-	stri.
Il-lu-mináre his qui... et in um-	bra	mor-	tis	se-	dent.

3° Clausulæ duplicis accentus.

Modi III et VII.

Canticum Magnificat.

MA-GNI-FICAT.
Et ex-sultávit
Qui-a respéxit humilitátem an-
Qui-a fecit mihi
Et mi-sericórdia ejus a progénie
Fe-cit poténtiam in
De-pó-suit pot-
E-su-riéntes im-
Sus-cé-pit Israel
Sic-ut locútus est ad
Gló-ri-a
Sic-ut erat in principio, et

spí-ri-tus me-us.
cíl-læ su-æ.
ma-gna qui pót-ens est.
in-pro-gé-ni-es.
brá-chi-o su-o.
én-tes de-se-de.
plé-vit bo-nis.
pú-e-rum su-um.
pa-tres no-stros.
Pa-tri, et Fí-li-o
nunc, et sem-per.

Canticum Benedictus.

BE-NE-DICTUS Dóminus
Et e-réxit cornu sa-
Sic-ut locútus est per
Sa-lú-tem ex ini-
Ad fa-ciéndam misericórdiam cum
Jus-ju-rándum quod... ad Abraham
Ut si-ne timóre, de... nostrórum
In san-citáte et justítia
Et tu, puer, prophéta Altíssi-
Ad dan-dam sciéntiam salútis
Per ví-scera misericórdiæ
Il-lu-mináre his qui... et in umbra

De-us Is-ra-el.
lú-tis no-bis.
os san-ctó-rum.
mí-cis no-stris.
pá-tri-bus no-stris.
pa-pa-trem no-strum.
li-be-rá-ti.
co-ram i-pso.
mi-vo-cá-be-ris.
ple-bi e-jus.
De-i no-stri.
mor-tis se-dent.

C. — REGULÆ CONCORDANTIARUM
MELODIÆ CUM TEXTU IN CLAUSULIS.

§ I. DE CLAUSULIS MELODICIS EARUMQUE STRUCTURA.

Omnes fere clausulæ in Tonis Communibus usurpatæ ad duo genera reduci possunt, prout uno vel duplici accentu melodico constant.

Cum cantus gregorianus ex dictione latina originem ducit, in qua, post acutam, vox semper deponitur in syllaba gravi (v. g. *mé-o*), sequitur in clausulis post quemvis accentum melodicum requiri saltem unam notam depositionis ac remissionis. Unde clausulæ unius accentus, i. e. spondaicæ, duabus notis essentialibus constare debent, elevationis scilicet et remissionis (/ .); et clausulæ duplicis accentus, i. e. dispondaicæ, quatuor notis (2 × 2): duabus scilicet acutis, quarum singulas sequuntur singulæ notæ remissionis (/ . / .).

In clausulis vero, a tenore ad accentum gressus fit tum directe, id est absque nota præparante, tum sub una, duabus vel tribus notulis præparationis; in quo altero casu prima nota præparationis semper fit infra tenorem.

Ex dictis facile dignoscitur an uno vel duplici accentu regulariter constet unaquæque clausula :

a) Unico accentu constant omnes duarum notularum clausulæ, et insuper omnes clausulæ prolixiores quarum prima nota est *infra* tenorem :

b) Duplici accentu constant omnes quatuor notularum clausulæ, quarum prima est *supra* tenorem :

In Tonis Psalmorum supra descriptis, indicata est structura singularum clausularum, tam mediationum quam terminationum.

§ II. DE CONCORDANTIA MELODIÆ CUM TEXTU.

REGULA UNICA : Unico accentui melodico (vel duobus accentibus melodicis) respondere debent ultimus (vel duo ultimi) accentus latini textus. Singulis vero notis accentum præparantibus singulæ syllabæ, prout occurrunt, tribuantur, sine acceptione qualitatis vel accentus.

Post unumquemque accentum una nota accidentalis seu « superveniens » (nota excavata □) haberi potest, nempe si dictio sit dactylica, at non

* Notandum quod in omnibus hisce regulis, verba « spondeus » et « dactylus » non in sensu prosodico sed tonico usurpantur; undè spondeus habetur pro « paroxytonus », et dactylus loco « proparoxytonus ».